2

പ. ഏലിയാസ് തൃതീയന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനം: അറിയപ്പെടാത്ത വസ്തുതകൾ

ഫാ. ഡോ. ബി. വറുഗീസ്

മലങ്കരയിൽ കബറടങ്ങിയ ഏക അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് തൃതീയൻ (1867–1932) മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ മുൻകൈയെടുത്ത് ഇവിടെ എത്തിയെന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് വൈസ്രോയി ഇർവിൻ ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ചാണ് എത്തിയതെന്നുമൊക്കെ പലരും ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. പല പുസ്തകങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയാണ് സാധാരണ കാണുന്നത്. എന്നാൽ തുർക്കിയിലും, പശ്ചിമേഷ്യയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രതികൂല രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഹൃദ്രോഗിയായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ എത്തിയതെന്നുള്ള സത്യം പലർക്കും അജ്ഞാതമാണ്. ഗ്രന്ഥസൂചിയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, തീവ്രവാദികൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ആലപ്പോ (സിറിയ) യിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഇബ്രാഹീം യോഹന്നായിൽ നിന്നും സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളായ സുഹൃത്തുക്കളിൽ നിന്നും നേരിട്ടു കേട്ടറിഞ്ഞ വസ്തുതകളുമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന് അടിസ്ഥാനം.

മലങ്കരയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം പരിശുദ്ധനായി ആദരിക്കുന്ന ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ യാതൊരുവിധത്തിലും താഴ്ത്തിക്കെട്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഈ ലേഖകന് താത്പര്യമില്ല. തന്റെ സഭയുടെ പീഡകളിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പങ്കാളിയായിത്തീർന്ന ആ പിതാവിനെപ്പറ്റി അസത്യങ്ങൾ എഴുതി പ്രചരിപ്പിച്ചാൽ എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടാകുമെന്നും ചിന്തിക്കുന്നില്ല. സത്യം അറിയുന്നത് വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കുന്നതിനും അവർ സഹിച്ച ദുരിതങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സഹായകമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിലാണ് ഇതെഴുതുന്നത്.

1867–ൽ കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ മർദീനിൽ ഒരു വൈദികന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാമോദീസാ പേര് നസ്റി എന്നായിരുന്നു. വീട്ടിലെ സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കം നിമിത്തം ചെറുപ്പകാലത്ത് കുറെക്കാലം

ചെരുപ്പുകുത്തി ആയി ഒരു കടയിൽ ജോലി ചെയ്തു (ഇന്ത്യയിൽ അതൊരു താഴ്ന്ന ജോലിയായി കണക്കാക്കുന്നുവെങ്കിലും, പശ്ചിമേഷ്യയിലും യൂറോപ്പിലും ചെരുപ്പുകട ഉടമകൾ തന്നെ പാദരക്ഷകൾ നിർമ്മിച്ച് വിൽക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. മർദീനിലെ പിൽക്കാല മെത്രാനായിരുന്ന പീലക്സീനോസ് ദൊലബാനിയും ഇതേ ജോലി ചെയ്ത ആളായിരുന്നു.).

1887-ൽ കുർക്കുമാ ദയറായിൽ ചേർന്ന അദ്ദേഹം, 1889-ൽ റമ്പാനായപ്പോൾ സ്വീകരിച്ച പേരാണ് ഏലിയാസ്. 1892-ൽ വൈദികനായ അദ്ദേഹം, 1908-ൽ ആമീദിലെ (ഡിയർ ബക്കീർ) ബിഷപ്പായി. 1912-ൽ മൂസലിലേക്ക് മാറ്റി. 1915-ൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് യെറുശലേമിൽ വെച്ചും അബ്ദൽ മശിഹാ, മർദീനിലെ കുർക്കുമാ ദയറായിൽ വച്ചും കാലം ചെയ്തു. പ്രതികൂല രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം നിമിത്തം ഉടനെ പുതിയ പാത്രിയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനായില്ല. രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1917-ൽ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. 1923 ആഗസ്റ്റ് 1-ന് സമാധാന ദൗത്യവുമായി പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് മർദീനിൽ എത്തി, 67 ദിവസം കുർക്കുമാ ദയറായിൽ താമസിച്ചു. പ. ഏലിയാസ് തൃതീയൻ ആതിഥ്യ മര്യാദകളോടെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. മുടക്കു തീർത്ത് കല്പന കൊടുത്തെങ്കിലും, അന്ത്യോഖ്യൻ പ്രതിനിധി യൂലിയോസ് മെത്രാന്റെയും, മലങ്കരയിലെ ചില പ്രമാണിമാരുടെയും കുടിലത നിമിത്തം കല്പന വെളിച്ചം കണ്ടില്ല.

1895-1915 കാലയളവിൽ 2 മെത്രാന്മാരും 152 പട്ടക്കാരും ഉൾപ്പെടെ 96000 സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങൾ തുർക്കികളുടെ നരഹത്യയ്ക്ക് ഇരയായി. “വാളിന്റെ വർഷങ്ങൾ” (സുറിയാനിയിൽ ‘സൈഫോ’) എന്നാണ് ഈ കാലഘട്ടം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെ തുടർന്ന് ഓട്ടോമാൻ സുൽത്താന്മാരുടെ ഭരണം അവസാനിച്ചു. 1919-ൽ ഫ്രാൻസ്, ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ സഖ്യകക്ഷികളുമായി ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കിയതുവഴി തുർക്കിയുടെ പ്രതാപകാലത്തിന് അന്ത്യമായി. നാണംകെട്ട ഉടമ്പടിയും പരാജയവും കാരണം ദേശീയവാദികൾ മുസ്തഫാ കെമാൽ പാഷായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിച്ച് ഓട്ടോമാൻ ഭരണത്തെ അട്ടിമറിച്ച് അധികാരത്തിലേറി. ‘മുസ്ലീമുകൾ മാത്രമുള്ള രാഷ്ട്രം’ എന്ന നയമാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്. യഹൂദന്മാരെയും, വിവിധ ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളെയും നാടുകടത്തുകയായിരുന്നു അവർ സ്വീകരിച്ച നടപടി.

യൂറോപ്യൻ ശക്തികൾ, തുർക്കിയിലുള്ള ക്രൈസ്തവരെ സംഘടിപ്പിച്ച്, സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ ശ്രമം നടത്തി. അവശേഷിച്ച അർമ്മീനിയാക്കാർക്ക് ആയുധം നൽകി, സിലിഷ്യാ കേന്ദ്രമായി ഒരു സ്വതന്ത്ര

രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. വിവിധ സുറിയാനി ക്രൈസ്തവരെ (കൽദായ, പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി, സുറിയാനി ഓർത്ത ഡോക്സ്, സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭകൾ) സംഘടിപ്പിച്ച് 'അസീ റിയൻ അസോസിയേഷൻ' രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ മുൻകൈ യെടുത്തു. 1919-ലെ ഉടമ്പടിക്കുശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും, കുർദുവംശ ജരായ മുസ്ലീമുകൾക്കും ഭൂരിപക്ഷമുള്ള മൂസൽ, തുർക്കി ഇറാക്കിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. ബ്രിട്ടീഷ് താത്പര്യപ്രകാരമായിരുന്നു ഇത്.

ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ മൂസലിൽ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം, അവിടം സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. മൂസലിലെ സുറി യാനി ഓർത്തഡോക്സുകാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും, 1895-നു ശേഷ മുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ തുടർന്ന് അഭയാർത്ഥികളായി എത്തിയവരാണ്. മൂസൽ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സുകാ രുണ്ടായിരുന്ന ഇറാക്കിപട്ടണം ബസ്റാ ആണ്. ഒന്നാം ലോക മഹാ യുദ്ധത്തിനു ശേഷമാണ് ബാഗ്ദാദിൽ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹം ഉണ്ടായത്. പ. ഏലിയാസ് തൃതീയൻ ഇവിടെ തങ്ങാതെ ഇന്ത്യ യിലേക്ക് തിരിക്കുവാൻ ഇടയായ സാഹചര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് ഇത്രയും എഴുതിയത്.

തുർക്കിയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഗ്രീക്ക് സൈന്യം ആക്ര മണം നടത്തി പലയിടത്തും നാശനഷ്ടങ്ങളും ജീവഹാനിയും ഉണ്ടാക്കി. അർമീനിയക്കാരും, അസീറിയൻ അസോസിയേഷനും രാഷ്ട്രീയമായി പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് കെമാൽ പാഷ മനസ്സിലാക്കി. നയതന്ത്ര പരമായ നീക്കത്തിന്റെ ഭാഗമായി, 1922-ൽ കെമാൽ പാഷ ഫ്രാൻസു മായി ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി. സിറിയയുടെ മേലുള്ള ഫ്രഞ്ച് അധികാരം അംഗീ കരിച്ചു. അതോടെ ഫ്രാൻസ് ക്രൈസ്തവർക്ക് നൽകുന്ന പിന്തുണ അവ സാനിപ്പിച്ചു. ക്രൈസ്തവരെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഉടമ്പടിയായിരുന്നു ഫ്രഞ്ചു കാരുടേത്. തുടർന്ന് 1922-ൽ, ക്രൈസ്തവർക്ക് തുർക്കി വിട്ടുപോകാനുള്ള അനുവാദം കെമാൽ പാഷ ഗവൺമെന്റ് നൽകി. ഫ്രഞ്ച് ഉടമ്പടിക്കു ശേഷം തുർക്കിയിൽ അവശേഷിച്ച ക്രൈസ്തവരെ സംശയത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും, അവർക്കെതിരെ പ്രതികാര നടപടികൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവരുടെ വീടുകളും വസ്തുവകകളും തുർക്കികൾ കൈയേറിത്തുടങ്ങി. സ്ത്രീകളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വിവാഹം കഴി ക്കുന്നത് സാധാരണയായിരുന്നു (എ.ഡി. 2000-ലും ഇത് തുടർന്നിരുന്നു).

കെമാൽ പാഷാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ബലഹീനത മുതലെടുത്ത്, കിഴ ക്കൻ തുർക്കിയിലുള്ള കുർദ്ദുകൾ സ്വതന്ത്ര പ്രദേശത്തിനായി സായുധ പോരാട്ടം തുടങ്ങി. യൂറോപ്യൻ ശക്തികളുടെ പിന്തുണയും അവർക്കു ണ്ടായിരുന്നു.

കുർദ്ദുകളുടെ ഇടയിൽ താമസമാക്കിയിരുന്ന സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സുകാർ അവരെയുള്ള ഭയം നിമിത്തവും, രാഷ്ട്രീയ നിലപാടു നിമിത്തവും, സായുധ വിപ്ലവത്തിൽ പങ്കുചേരുകയോ, സഹായിക്കുകയോ ചെയ്തു. തുടർന്ന് തുർക്കി പട്ടാളം അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെത്തി, അവരെ വളഞ്ഞുപിടിച്ച് ഇറാക്കിലേക്ക് നാടുകടത്തി. തുർക്കിയെ ഇറാക്കിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ അതിർത്തി ബ്രസൽസ് ലൈൻ (Brussels line) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ബ്രിട്ടന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച ഈ അതിർത്തി രേഖ വളരെ സാവധാനമാണ് തുർക്കി അംഗീകരിച്ചത്. സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസിനെ നാടുകടത്തി, ആ സമൂഹത്തിന്റെ ഭീഷണി ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നു കെമാൽ പാഷായുടെ പ്ലാൻ. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാലം മുതൽ ബ്രിട്ടീഷ് സംരക്ഷണം തേടുവാൻ സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. സുറിയാനി കത്തോലിക്കർക്കും, കൽദായ കത്തോലിക്കർക്കും ഫ്രഞ്ച് സഹായവും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാർക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് സഹായവും ലഭിച്ചിരുന്നു. അസ്ദന്താ പാത്രിയർക്കീസും, ഏലിയാസ് തൃതീയനും ആഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബ്രിട്ടീഷ് സഹായത്തിനായി ശ്രമിച്ചു. തുർക്കികളുടെ വിരോധത്തിന് ഇത് കാരണമായിത്തീർന്നു.

സംഘർഷപൂർണ്ണമായ ഈ സമയത്ത് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, മർദീനിൽ പോയി നിരപായം തിരിച്ചെത്തിയത്, ദൈവത്തിന്റെ മഹാകരുണ നിമിത്തമാണ്. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മലങ്കരയിൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് താമസംവിനാ, കുർദ് വിഘടനവാദികൾ കുർക്കുമാ ദയറാ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ പദ്ധതിയിട്ടു. മൂന്നു വശവും ഉയർന്ന മലകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വിശാലമായ താഴ്വരയ്ക്ക് അഭിമുഖമായാണ് ദയറാ പണിതിരിക്കുന്നത്. ദയറായുടെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഉയർന്ന മലയിൽ, കുർദുകൾ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചാൽ, അവരെ അവിടെ നിന്നും തുരത്തുക എളുപ്പമല്ല. കൂടാതെ താഴ്വര മുഴുവനും അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാവുകയും ചെയ്യും. കോട്ട പോലെ ബലവത്തായ കുർക്കുമാ ദയറാ കുർദുകൾ ദീർഘകാല ആസ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിയ തുർക്കി സൈന്യം 1924-ൽ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെയും ദയറായിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ചുരുക്കം റമ്പാന്മാരെയും ഇറക്കിവിട്ട് ഇവിടെ സൈനിക ആസ്ഥാനമാക്കി (തുടർന്ന് 1947 വരെ ദയറായിൽ മെത്രാന്മാരില്ലായിരുന്നു). 1947-ൽ പീലക്സീനോസ് ദൊലബാനി മർദീനിൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദയറായിൽ താമസിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം 1969-ൽ കാലം ചെയ്തു. തുടർന്ന് 2003

വരെ 33 വർഷക്കാലം ദയറായിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇല്ലായിരുന്നു. 2003-ൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട പീലക്സീനോസ് ഒസ്മാൻ ഇപ്പോൾ ദയറായിൽ താമസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭദ്രാസനത്തിൽ എഴുപതു ഭവനങ്ങളും, അംഗുലീപരിമിതമായ ഇടവകകളും ആണുള്ളത്. 1293 മുതൽ 1924 വരെ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന കുർക്കുമാ ദയറാ 2012 ഏപ്രിലിൽ ഈ ലേഖകൻ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു (കുർദ്ദ് വിഘടനവാദികളും തുർക്കി ഗവൺമെന്റും തമ്മിൽ അടുത്ത കാലത്ത് ഉണ്ടാക്കിയ വെടി നിർത്തൽ കരാറിനെ തുടർന്ന് സന്ദർശകർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന വിലക്ക് നീക്കിയിട്ടുണ്ട്. 2000-നു മുമ്പ് വളരെ വിരളമായി മാത്രമേ വിദേശികൾ ഇവിടം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ളു. ഭരണകൂടത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ, ദയറാംഗങ്ങൾ സന്ദർശകരെ അനുവദിച്ചിരുന്നുമില്ല.).

കുർക്കുമാ ദയറായിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് വടക്കൻ സിറിയയിൽ പലയിടത്തും മാറിമാറി താമസിച്ചതിനുശേഷം ഇറാക്കിലെ മൂസലിലും, തുടർന്ന് ബസഖായിലും എത്തി. മുകളിൽ പരാമർശിച്ചതുപോലെ എല്ലായിടത്തും അഭയാർത്ഥികൾ മാത്രം; ദാരിദ്ര്യവും, പട്ടിണിയും, രോഗവും നിമിത്തം വലഞ്ഞ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പാത്രിയർക്കീസും അഭയാർത്ഥിയായി പലയിടത്തും താമസിച്ചു. 1930-ൽ കുറെക്കാലം മൂസലിലെ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ താമസിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ബസറായിൽ എത്തി. അവിടെ കഴിയുന്ന സമയം ഏലിയാസ് തൃതീയന്റെ പാസ്പോർട്ടിന്റെ കാലാവധി തീർന്നു. അതു പുതുക്കിക്കിട്ടുവാൻ തുർക്കി അംബാസിഡറെ സമീപിച്ചു. ബ്രസൽസ് ലൈനിനു അപ്പുറത്തേക്ക് കടക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസുൾപ്പെടെയുള്ള ക്രൈസ്തവ നേതാക്കളെ അനുവദിക്കരുതെന്നുള്ള ഗവൺമെന്റ് നയമനുസരിച്ച് പാസ്പോർട്ട് പുതുക്കിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പിൻവലിക്കുകയും (Revoked) ചെയ്തു. തുർക്കിയിൽ തിരികെ പ്രവേശിക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പാത്രിയർക്കീസ് ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികളെ സമീപിച്ച് സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ഒരു ക്രൈസ്തവ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന പരിഗണനയിൽ അവർ താത്കാലിക യാത്രാരേഖ (laisse passer) നൽകി. ഈ അനുമതിപത്രവുമായി ബ്രിട്ടീഷ് അധീനതയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കാനാവൂ. ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അഭയാർത്ഥികളായ ഇറാക്കിലെ സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹത്തിന് പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിച്ച് സംരക്ഷിക്കുന്നത് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയാണ് ഇന്ത്യയിലേക്ക് തിരിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് തുനിഞ്ഞത്.

ബസറായിൽ നിന്നും കറാച്ചിക്കുള്ള കപ്പലിൽ യാത്രയ്ക്കുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തി. കപ്പൽയാത്രയ്ക്കു മുമ്പ് വൈദ്യപരിശോധന നിർബ്ബ

ന്ധമായിരുന്നു. അമിതവണ്ണമുണ്ടായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന് ഹൃദ്രോഗ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. യാത്രാരേഖ നൽകുന്നതിന് ഡോക്ടർ വിസമ്മതിച്ചു. യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള ആരോഗ്യം അങ്ങേക്കില്ലെന്ന് ഡോക്ടർ അറിയിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് തന്റെ അവസ്ഥ വിശദീകരിച്ചു. പോയി വിശ്രമിക്കുവാൻ മറ്റൊരിടമില്ലെന്ന് അധികാരികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ കപ്പലിൽ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഡോക്ടർ അനുവദിച്ചു. കറാച്ചിയിൽ എത്തിയ പാത്രിയർക്കീസ് ട്രെയിനിൽ ഡൽഹിയിലെത്തി. വൈസ്രോയി ഇർവ്വിൻ പ്രഭുവിനെ കണ്ടു. ബസറായിൽ നിന്നു ലഭിച്ച യാത്രാരേഖകൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചിരിക്കണം. തുടർന്നാണ് കേരളത്തിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചത്.

ഈ വസ്തുതകൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രമെഴുതിയവർക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. കേട്ടുകേൾവിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മിക്കവരും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. വസ്തുതകൾ അറിയാത്തവർ, അല്പം അതിശയോക്തി കലർത്തി, പൊങ്ങച്ചഭാഷയിൽ ഇർവ്വിൻ പ്രഭുവിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെത്തിയെന്ന് പ്രചരിപ്പിച്ചു (പത്രോസ് തൃതീയനും, അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസും ലണ്ടനിൽ ഫോറിൻ സെക്രട്ടറി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരികളെ കാണുന്നതിനുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി, ആധികാരിക രേഖകൾ സഹിതം വില്യം ടെയ്‌ലർ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥസൂചി കാണുക - സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയേയും അതിന്റെ തലവന്മാരെയും, ചർച്ച് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടും, കാന്റർബറി ആർച്ചുബിഷപ്പും കാര്യമായി പരിഗണിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് ടെയ്‌ലർ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഗവർണർ ജനറൽ ഇർവിൻ പ്രഭു പാത്രിയർക്കീസിനെ ക്ഷണിച്ചെന്ന അവകാശവാദം പൊങ്ങച്ചത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് ഈ ലേഖകൻ എഴുതിയത്.) പത്രോസ് തൃതീയൻ ലണ്ടനിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയപ്പോൾ പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസിനെയാണ് ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ അംഗീകരിക്കുന്നതെന്ന് കാന്റർബറി ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ടെയ്റ്റിന് (Tait) ഉപദേശം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഫോറിൻ ഓഫീസിൽ നിന്നും സഹായകമായ മറുപടി ലഭിക്കാതെ നിരാശനായ പാത്രിയർക്കീസ്, വിക്ടോറിയാ രാജ്ഞിക്ക് നേരിട്ട് എഴുതി. ഭാഗ്യവശാൽ രാജ്ഞിയെ കാണുവാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സംസാരത്തിലും, വേഷത്തിലും ആകൃഷ്ടയായ രാജ്ഞി വീണ്ടും കാണുവാൻ താത്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമത് ഒരു പൊതു ചടങ്ങിൽ വെച്ച് കണ്ടെങ്കിലും ഇരുവരും തമ്മിൽ സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം ഉണ്ടായില്ല.

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഗോർ ഈ സമയം ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നു. വൈസ്രോയിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ഏലിയാസ്

തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് യാത്രാമദ്ധ്യേ മദ്രാസിൽ വെച്ച് ബിഷപ്പ് ഗോറിനെ കണ്ടു (മാർച്ച് 18-19, 1931). തുടർന്ന് 1931 മാർച്ച് 20-ന് പാത്രിയർക്കീസ് ആലുവായിലെത്തി. പതിനൊന്നു മാസക്കാലം വിവിധ പള്ളികളിൽ താമസിച്ചു. അപര്യാപ്തമായ യാത്രാസൗകര്യങ്ങളും, ഫെബ്രുവരിയിലെ അസഹ്യമായ ചൂടും ഹൃദ്രോഗിയായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മരണത്തിനിടയാക്കി. 1932 ഫെബ്രുവരി 13-ന് 65-ാം വയസ്സിൽ മഞ്ഞനിക്കരയിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. മൃതദേഹം അവിടെനിന്നും കൊടുത്തുവിടുവാൻ ആതിഥേയർ വിസമ്മതിച്ചതുകൊണ്ട് അവിടെത്തന്നെ കബറടക്കി.

കുർക്കുമാ ദയറായിൽ താമസിച്ച, അവസാനത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് പ. ഏലിയാസ് തൃതീയനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി അപ്രേം ബർസോം ഒന്നാമൻ (1933-1957) ഫ്രഞ്ച് അധീനതയിലുള്ള സിറിയായിലെ ഹോംസ് ആസ്ഥാനമാക്കി. കാരണം കുർക്കുമാ ദയറാ തുർക്കി പട്ടാളത്തിന്റെ കൈവശമായിരുന്നു. കൂടാതെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിനെ തുർക്കിയിൽ കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നുള്ള തുർക്കി ഗവൺമെന്റിന്റെ നിലപാട് മറ്റൊരു കാരണമായിരുന്നു.

1293 മുതൽ 1924 വരെ 630 വർഷം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന കുർക്കുമാ ദയറായ്ക്ക് ആ പദവി നഷ്ടമായതിൽ മർദീനിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന സുറിയാനിക്കാർ അതൃപ്തരായിരുന്നു. മർദ്ദീനിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന പീലക്സീനോസ് ദൊലബാനിയെ (1947-1969) എതിർ പാത്രിയർക്കീസാക്കുവാൻ മർദീൻകാർ ശ്രമം നടത്തി. ഉത്തമ സന്യാസിയും പരിശുദ്ധനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ സഭയിൽ ഒരു ഭിന്നത ഒഴിവായി.

ഗ്രന്ഥസൂചി

John Joseph, *Muslim-Chrishian Relations and Inter-Christian Rivalries in the Middle East, The case of the Jacobites in an age of Transition*, State University of New York Press, Albany, 1983.

Sebastian Brock, George Kiraz etc (ed), *Gorgias Encyclopedic Dictionary of the Syriac Heritage,* Gorgias Press, 2011 (Different articles).

William Henry Taylor, *Antioch and Canterbury, The Syrian Orthodox Church and the Church of England: 1874-1928*, Gorgias Press, 2005

Sebastian de Courtois, T*he Forgotten Genocide: Eastern Christians, The Last Arameans*, Gorgias Press, 2004

(*മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ മർദ്ദീൻ യാത്ര*, എഡിറ്റർ: ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്, എം.ഒ.സി., കോട്ടയം, 2019, പേജ് 142-147).